

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010613
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1619010613.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci proti obžalovanému Q. W., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 12. októbra 2020 v Malackách takto:

rozhodol:

Obžalovaný:

Q. W., narodený XX. I. XXXX vo C. nad T., trvale bydliskom ul. D. č. XX, XXX XX H. nad T., prechodne ul. K. č. XX, XXX XX D., t. č. vo výkone väzby v inej trestnej veci,

sa uznáva vinným, že

1) vystupujúc v mene spol. W. F., s.r.o. sa v máji 2018 v K. dohodol s poškodeným A. K. na vykonaní rekonštrukcie podkrovia v rodinnom dome na U. č. XX v K., na základe čoho uzatvorili dňa 26.05.2018 Zmluvu o dielo a následne postupne prevzal od poškodeného finančné prostriedky v celkovej výške 11.000 €, hoci v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o dielo vedel, že nie je oprávnený zastupovať spol. W. F., s.r.o., a používať jej označenie, ako aj že dohodnuté dielo (rekonštrukciu) celé nevykoná, pričom finančné prostriedky vo výške minimálne 10.314,86 € použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenému A. K. spôsobil škodu vo výške 10.314,86 €,

2) vystupujúc v mene spol. W. F., s.r.o. sa v júni 2018 v K. dohodol s poškodenými Ing. E. K., rodenou X. a K. K. na dokončení rekonštrukcie rodinného domu na ul. S. J. č. XX v K., na základe čoho uzatvorili dňa 08.06.2018 Zmluvu o dielo a následne postupne prevzal od poškodených finančné prostriedky v celkovej výške 15.000 €, hoci v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o dielo vedel, že nie je oprávnený zastupovať spol. W. F., s.r.o., a používať jej označenie, ako aj že dohodnuté dielo (rekonštrukciu) celé nevykoná, pričom finančné prostriedky vo výške minimálne 12.132,50 € použil pre vlastnú potrebu, čím poškodeným Ing. E. K., rodenej X. a K. K. spôsobil škodu vo výške 12.132,50 €,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom na dosiahnutie hospodárskeho prospechu neoprávnene použil označenie zhodné s obchodným menom právnickej osoby,

čím spáchal

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za to podľa § 44 Trestného zákona súd

upúšťa

od uloženia súhrmného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Senica z 08. júna 2020, sp. zn. 2T/30/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2020, sp. zn. 3To/91/2020, právoplatným dňa 23. júla 2020, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným Ing. E. K., nar. XX. O. XXXX v W. I., trvale bydliskom ul. C. č. XXXX/XXD, XXX XX K. a K. K., nar. XX. F. XXXX, trvale bydliskom K. R. č. XXXX/X, XXX XX K., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 12.000,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách podal dňa 25. novembra 2019 na tunajší súd obžalobu z 25. novembra 2019, pod č. k. 1Pv 391/18/1106-26, na Q. W. (ďalej len „obžalovaný“) pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko ten doručil súdu vyhlásenie, ktorým vyslovene požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, pričom obžaloba ako aj predvolanie bolo obžalovanému riadne doručené, obžalovaný mal možnosť sa k veci vyjadriť v prípravnom konaní ako aj preštudovať si spis. Vzhľadom na to, že otázka viny a právnej kvalifikácie nebola medzi stranami sporná, čo vyplynulo aj z vyjadrenia obhajcu na hlavnom pojednávaní, súd dospel k záveru, že účel trestného konania možno dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené súd prečítal výpoveď obžalovaného, so súhlasom strán prečítal výpovede svedkov poškodených Ing. E. K., A. K. a F. Z., prečítaním oboznámil podstatné listinné dôkazy, najmä doklady doložené Ing. K. č. l. 30 - 51, odborné vyjadrenie č. l. 71, doklady doložené Ing. K. v rámci prípravného konania č. l. 74 - 106, odpoveď na dožiadanie č. l. 108, dohodu o ukončení zmluvy č. l. 110, pokladničné bločky č. l. 111 - 113, zmluvu o dielo vrátane príloh č. l. 118 - 122, dohoda o ukončení zmluvy o dielo č. l. 123, platobný rozkaz č. l. 126 - 128a, odpoveď z Tatra banky vrátane prílohy č. l. 131 - 134, výpis z Obchodného registra Slovenskej republiky č. l. 135 - 137, fotografie z OPČ č. l. 139 - 141, CRE č. l. 142, kataster nehnuteľností č. l. 143 - 144, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/74/2017 č. l. 147 - 148, návrh Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov na podanie obžaloby č. l. 149 - 151, listy od obžalovaného č. l. 195 - 196, 213 - 214, spis Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/119/2017 - najmä rozsudok č. l. 259 - 260, právoplatný rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/30/2020, neprávoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/71/2020, neprávoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/32/2020, aktualizovaný odpis registra trestov a centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov z 12. októbra 2020, pričom zistil a ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd zdôrazňuje a opakuje, že otázka správnosti skutkových zistení ako aj právnej kvalifikácie použitej v obžalobe nebola medzi stranami sporná. Súd teda vychádzal najmä z dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní a ktoré len čítaním zopakoval na hlavnom pojednávaní, pretože ani súd nemal pochybnosti o skutkových zisteniach a použitej právnej kvalifikácii na podklade vykonaného dokazovania. Len pre úplnosť súd dodáva, že konanie pred súdom má charakter kontradiktórneho konania, t. j. ide o sporové konanie, v ktorom je nositeľom dôkazného bremena prokurátor. Keďže ide o sporové konanie prokurátora s obžalovaným, je nutné pripustiť aj to, že medzi stranami v niektorých otázkach vôbec nemusí byť spor, pretože sa na určitých okolnostiach, či už skutkových alebo právnych zhodujú. Tak to bolo aj v posudzovanom prípade, v ktorom nebolo sporu o skutkových a právnych zisteniach uvedených v obžalobe, čo napokon vyplýva aj zo záverečnej reči obhajcu. V takýchto prípadoch je nutné pripustiť aj obmedzený rozsah dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní, pretože ak medzi stranami nie je spor, nie je ani čo dokazovať. Ak ani súd nemá zásadné pochybnosti o skutkových, či právnych zisteniach obžaloby, nie je jeho úlohou vstupovať prokurátorovi do rozsahu

a spôsobu vedenia dokazovania na hlavnom pojednávaní a predvolávať svedkov, ak strany netrvajú na osobných výsluchoch týchto osôb.

S poukazom na uvedené, súd, k otázke viny a právnej kvalifikácie, len v stručnosti uvádza, že z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný vystupujúc v mene spol. W. F., s.r.o. sa v máji 2018 v K. dohodol s poškodeným A. K. na vykonaní rekonštrukcie podkrovia v rodinnom dome na U. č. XX v K., a v júni 2018 v K. sa dohodol s poškodenými Ing. E. K., a K. K. na dokončení rekonštrukcie rodinného domu na ul. S. J. č. XX v K., následne postupne prevzal od poškodeného K. finančné prostriedky v celkovej výške 11.000 €, a od poškodených K. v celkovej výške 15.000 €, hoci v čase uzatvorenia predmetných zmlúv o dielo vedel, že nie je oprávnený zastupovať spol. W. F., s.r.o., a používať jej označenie, ako aj že dohodnuté diela (rekonštrukcie) celé nevykoná, pričom finančné prostriedky vo výške minimálne 10.314,86 € od poškodeného K. a vo výške minimálne 12.132,50 € od poškodených K. použil pre vlastnú potrebu, čím im spôsobil uvedenú škodu. Predmetné skutočnosti vyplývajú tak z výpovede obžalovaného, ako aj z výpovede svedkov, a z listinných dôkazov.

Obžalovaný tak naplnil všetky znaky objektívnej stránky stíhaných prečinov. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný pokračoval v konaní, ktorým sa chcel obohatiť tým, že uviedol niekoho do omylu, čím spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu, a zároveň pokračoval v konaní, ktorým chcel na dosiahnutie hospodárskeho prospechu neoprávnene použiť označenie zhodné s obchodným menom právnickej osoby, chcel teda porušiť záujmy chránené Trestným zákonom (objektom trestného činu podvodu je cudzí majetok, a objektom trestného činu porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu je riadny priebeh hospodárskej súťaže) a súčasne vedel, že uvádzaním poškodených do omylu sa obohacuje a to práve na škodu majetku poškodených osôb, čím tak spôsobil na majetku poškodených väčšiu škodu, a tiež vedel, že na dosiahnutie hospodárskeho prospechu neoprávnene používal označenie zhodné s obchodným menom spoločnosti W. F., s.r.o.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti uznal súd obžalovaného vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanému je nevyhnutné vychádzať predovšetkým z § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorý pri zbíhajúcich sa trestných činoch stanovuje povinnosť ukladať úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Najprísnejším zo zbíhajúcich trestných činov je pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a preto súd vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto zločinu. Základná trestná sadzba odňatia slobody za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona je 1 rok až 5 rokov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V rámci dokazovania súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Senica z 08. júna 2020, sp. zn. 2T/30/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2020, sp. zn. 3To/91/2020, bol Q. W. uznaný vinným zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu prepadnutia veci. Len na okraj súd dodáva, že skutky v prejednávanej veci neboli spáchané v súbehu so skutkom z trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/119/2017, nakoľko v tamjšej veci bol skutok spáchaný v roku 2015, a preto bol spáchaný v súbehu so trestnou činnosťou v trestnej veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/74/2017, vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu (trestu) došlo v trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/119/2017 k upusteniu od uloženia súhrnného trest.

K vyhláseniu uvedeného rozhodnutia v trestnej veci Okresného súdu Senica došlo až po spáchaní skutkov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným v prejednávanej veci na Okresnom súde Malacky a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu práve vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Senica z 08. júna 2020, sp. zn. 2T/30/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2020, sp. zn. 3To/91/2020, resp. upustenie od uloženia takého trestu.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z § 44 Trestného zákona, ktoré ustanovuje súdu možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vzhľadom na okolnosti prípadu čiastočne popísané vyššie a postoj obžalovaného súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti postačí vo vzťahu ku skutkom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Senica z 08. júna 2020, sp. zn. 2T/30/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2020, sp. zn. 3To/91/2020, ktorý možno považovať za primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným Ing. E. K. a K. K., im spoločne a nerozdielne škodu vo výške 12.000,- eur, nakoľko nárok na náhradu škody bol poškodenými riadne a včas uplatnený, a napokon obžalovaný sám sa k spáchaniu skutku priznal a nenamietal ani výšku tejto škody a ani z obsahu spisu nevyplývalo nič, čo by spochybňovalo výšku škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.